

DE LA TURTUCAIA LA ATAKI. DRUMUL DE LUPTĂ AL CĂPITANULUI NICULESCU ION DIN REGIMENTUL 34 INFANTERIE „CONSTANȚA”

*col. (r) Remus MACOVEI**

Niculescu Ion s-a născut în comuna Piua Petre, plasa Balta, județul Ialomița, la 23 martie 1881, părinții săi fiind Vasile și Zinca.

Studii absolvite: Școala fiilor de militari, Craiova (1896 - 1900), Școala Militară de Ofițeri Infanterie și Cavalerie (1900 - 1902), Școala de trageri Dadilov, Școala de trageri Slobozia, Cursul de informații al infanterie de la Sfântul Gheorghe.

Grade: sublocotenent (1902), locotenent (1907), căpitan (1914), maior (1917), locotenent colonel (1920).

Funcții îndeplinite: comandant pluton (Batalionul 5 Vânători, Regimentul Roman nr.14), comandant companie (Regimentul 34 și 74 Infanterie), comandant batalion (Regimentul 34 Infanterie)

Participare la campanii militare :

- Campania 1913 – comandant Compania a 3-a din Regimentul 74 Infanterie
- Campania 1916 – 1919 – Comandant compania a 10-a din Regimentul 34 Infanterie „Constanța”
- 24 august 1916 – luat prizonier la Turtucaia
- 1 iulie 1918 – prezentare la corp ca venit din captivitate Bulgaria
- 28 octombrie 1918 – mobilizat comandant Batalion 3 în Regimentul 34 Infanterie „Constanța”
- 1 aprilie 1921 – trecut pe picior de pace

Medalii / decorații: Medalia jubiliară Carol I (1906), Medalia „Avântul Țării” (1913), Medalia Crucea Comemorativă, Semnul onorific de aur pentru 25 de ani de serviciul militar (1921), Ordinul „Coroana României” în grad de ofițer (1924)

Încetat din viață – 17 august 1924

1. Participarea la Campania din 1913

La 23 iunie 1913, odată cu decretarea mobilizării, conform Înaltului Decret Regal nr.4609/1913 și Ordinului nr.128/1913 al Diviziei 9 Infanterie, a fost înființat Regimentul 74 Infanterie Rezervă, în garnizoana Constanța, prin mobilizarea Batalionului 34 Rezervă, Locotenentul Niculescu Ion va fi încadrat comandant al Companiei 3.

*Constanța.

Regimentul 74 Infanterie, în compunerea Brigăzii 29 Infanterie, nu a acționat operativ în Bulgaria, fiind destinat „întăririi și apărării Cetății București”.

La 29 august 1913, unitatea a fost demobilizată, regimentul fiind desființat.

Locotenentul Niculescu Ion va reveni în cadrul Regimentului 34 Infanterie, dislocat în garnizoana Constanța.

Pentru modul în care și-a îndeplinit atribuțiunile funcționale, pe timpul Campaniei din 1913, a fost decorat cu Medalia „Avântul Țării”.

În notările de serviciu, ofițerul este apreciat ca fiind robust, sănătos și rezistent la eforturi, capabil să reziste la campanii. Din punct de vedere militar se remarcă faptul că ofițerul cunoaște foarte bine regulamentele militare, având cunoștințele necesare îndeplinirii în condiții foarte bune funcția pe care este încadrat. Șefii săi consemnează faptul că ofițerul este inteligent și foarte perseverent.¹

1. Participarea la bătălia de la Turtucaia

În anul 1914, locotenentul Niculescu Ion a fost avansat în gradul de căpitan și promovat comandant al Companiei 10, din Batalionul 3 Infanterie.

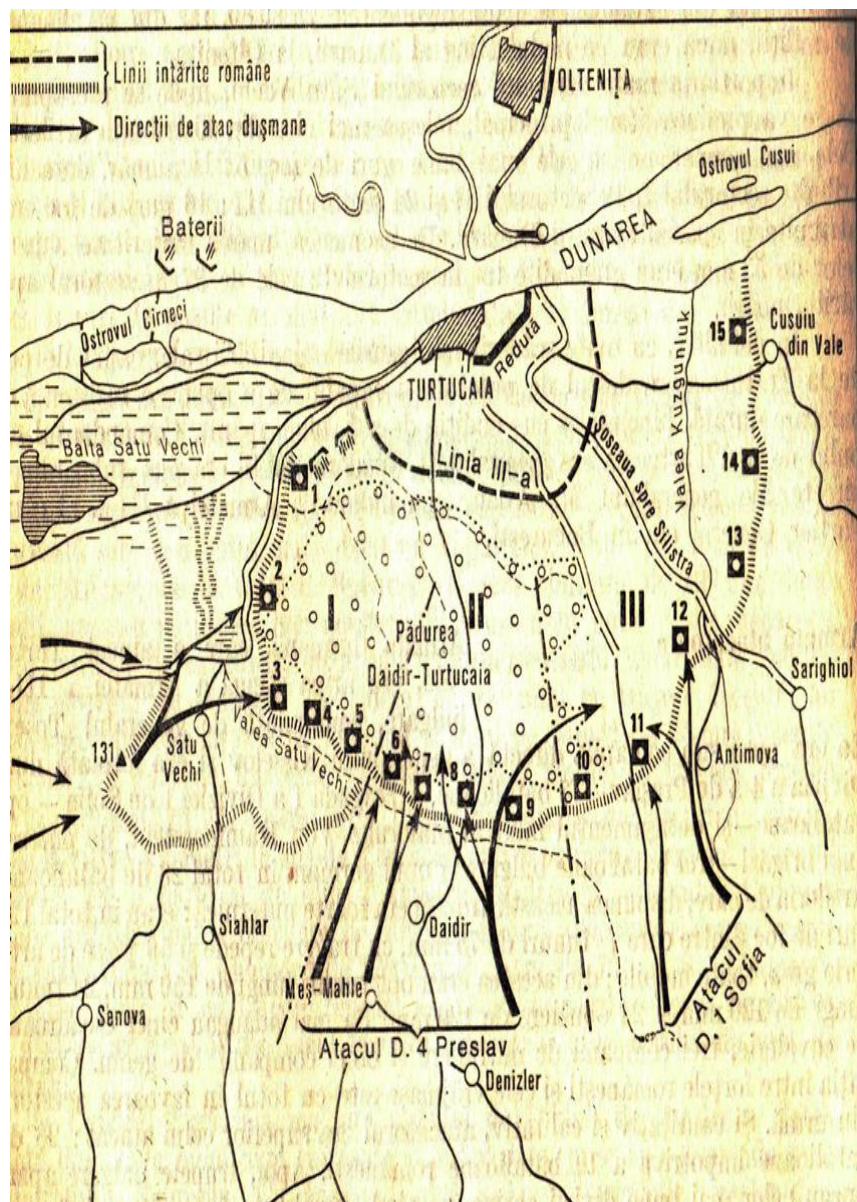
A comandat această companie cu multă tragere de inimă, pricepere și energie.

La 9 august 1916, Regimentele 34 și 39 Infanterie, constituie un detașament dispus în raionul Arabagi(Hațeg) – Mulciova(Abrud), comandat de colonelul Constantin Rășcanu. Batalionul 3, comandat de căpitanul Popea Gheorghe, se va dispune în Mulciova (Abrud). În perioada următoare militarii acestui detașament vor participa la amenajarea fortificațiilor din zonă.

Regimentul 34 Infanterie „Constanța”, avea următoarele efective: 68 ofițeri, 3.481 trupă, 264 cai și 94 trăsuri, fiind comandat de locotenent colonelul Marin Ionescu Dobrogeanu.

La 17 august 1916, Regimentul 34 Infanterie „Constanța”, s-a deplasat la Cernavoda, unde trupele s-au îmbarcat în trei garnituri de calea ferată, deplasându-se de la Cernavodă la București, unde vor debarca în dimineața zilei de 18 august 1916. Până în seara zilei Regimentul se va dispune într-un raion cu centru pe localitatea Cacioc. Împreună cu Regimentul 74 Infanterie vor constitui Brigada 29 Infanterie, comandată de colonelul Constantin Rășcanu, care se afla în subordinea Diviziei 15 Infanterie, care făcea parte din rezerva generală a Marelui Cartier General.

¹ Arhivele Militare Române, fond RIJO 1, Regimentul 40 Călugăreni, dosar 3519, pp.4-6.



În noaptea de 22 / 23 august 1916, regimentul, organizat pe trei eşaloane de transport, a primit ordinul să se deplaseze la Oltenița, pentru a interveni în sprijinul trupelor din Capul de pod Turtucaia.

Batalionul 3, din care făcea parte și compania 10, comandată de căpitanul Niculescu Ion, a plecat din Cacioc, duminică seara, 21 august, ajungând în gara Buftea, a doua zi dimineața. S-a îmbarcat în tren între orele

14 – 15.00, începând deplasarea spre Oltenița, unde a debarcat a doua zi, 23 august la ora 10.00. A trecut în Capul de pod, pe șlepuri până la ora 16.00.

Imediat după debarcare militarii batalionul sunt îndrumați spre platoul de la Șeremt, unde își vor depune ranițele. Comandantul regimentului comunică că misiunea Batalionului 3 este de a contraataca inamicul, de-a lungul șoselei spre Silistra, pentru a reface apărarea pe liniile II și III în sectorul Antimovo. Deoarece aveau în față trupe din Regimentele 76 și 84 Infanterie care se retrăgeau în dezordine, locotenentul colonel Marin Ionescu Dobrogeanu, a dat ordin desfășurării drapelului, iar muzicii regimentului să cânte, pe timpul acțiunii Batalionului 3.²

Pe timpul atacului Companiile 10 și 9 vor acționa pe stânga șoselei, iar Companiile 11 și 12 pe dreapta șoselei. Însuflețiți de ofițeri, militarii vor respinge trupele bulgare, recucerind aliniamentul III de apărare.

Căpitanul Niculescu Ion comandând compania sa cu sânge rece și destoinicia cucerit un aliniament cu centrul la PT cota 121, 85 Panar Alceac, pe care îl va menține, împreună cu Compania a 11-a în timpul nopții de 23 / 24 august. În cursul nopții poziția va fi controlată de către comandantul Batalionului 3, căpitanul Popea Gheorghe.³ A rămas în mijlocul trupelor contribuind la menținerea moralului subordonaților, care treceau prin clipe grele.

Pe parcursul zilei de 24 august 1916, căpitanul Niculescu Ion va menține acest aliniament, fiind una din puținele subunități care s-au retras în ordine, ncedând terenul fără luptă. Remarcabil este faptul că niciun ofițer din compania comandată de căpitanul Niculescu Ion nuva fi rănit sau ucis.

Căpitanul Niculescu Ion se va preda odată cu întreaga garnizoană militară din Turtucaia.

2. Calvarul prizonieratului în Bulgaria

Bătălia de la Turtucaia a însemnat un dezastru pentru Armata Română. Bulgarii au capturat un număr de 28.500 de militari români, din care 480 de ofițeri. Dintre aceștia 21.187 au fost internați în lagăre din Bulgaria, ceilalți fiind internați în lagăre din Turcia și Germania.

Lipsa hranei, obligarea la prestarea unor munci istovitoare, lipsa asistenței medicale au constituit cauzele principale care au dus la moartea în lagărele din Bulgariaa 4.696 (25 ofițeri și 4.671 grade inferioare) prizonieri de război români.

Printre ofițerii capturați s-a aflat și căpitanul Niculescu Ion, care într-o declarație dată la revenirea din captivitate arăta că a fost luat prizonier,

²Pe timpul acțiunii Muzica regimentului va înregistra doi morți și doi răniți.

³Colonel Constantin Zagorit, *Turtucaia*, ed. Institutului de Arte Grafice „Concurența”, Ploiești, 1939, p.344.

în data de 24 august 1916, împreună cu colonelul Mărășescu Nicolae, colonelul Rășcanu Constantin, locotenent colonelul Marin Ionescu Dobrogeanu și căpitanul Popea Gheorghe.

Imediat după ce au fost luați prizonieri, ofițerii români au fost separați de soldați, fiind internați în Turtucaia, în cazarma Regimentului 36 Infanterie, unde au staționat 3 zile. În această perioadă au fost jefuiți de tot ce aveau asupra lor - ceasornice, inele, bani și alte obiecte de valoare - rămânând echipați doar în tunică, pantaloni, ghete și chipiu.

De aici au fost transportați la Razgrad, pe jos, pe o distanță de 80 de kilometri, unde era instalat un lagăr de tranzit. La scurt timp ofițerii prizonieri au constituit un convoi, au fost urcați în vagoane de marfă sau de vite, câte 70 – 80 de persoane/ vagon, fiind transportați spre lagărul Hascovo. Pe drum au acuzat din plin lipsa hranei, apei, chiar și a aerului.

La 19 iunie 1917, căpitanul Niculescu Ion, împreună cu șefii săi, au ajuns în lagărul de la Kirjali. În acest lagăr vor fi instalați într-o clădire veche și din cauza lipsei celor mai elementare norme de igienă, ofițerii români vor fi năpădiți de păduchi, situația menținându-se pe tot timpul prizonieratului.

În ciuda situației grele în care se aflau, pentru a suporta mai ușor trecerea timpului, ofițerii români prizonieri au organizat diferite cursuri, deosebit de apreciat fiind cel de învățarea limbilor străine.

Căpitanul Niculescu Ion a învățat limba bulgară, fapt care l-a ajutat să citească presa bulgară, pe care o procura cu mare greutate.

Din ziarul „Mir”, căpitanul Niculescu Ion a aflat de faptele de arme ale militarilor români din Regimentul 40 Infanterie „Călugăreni”, aflat sub comanda colonelului Stan Poetaș, pe capul căruia bulgarii puseseră un premiu.

De la prizonierii de război din acest regiment a aflat că Stan Poetaș era mereu în linia I, alături de ostașii săi, fapt pentru care era foarte iubit de către aceștia, care îl supranumiseră „*tatăl soldaților*.”

La 1 iulie 1918, căpitanul Niculescu Ion, face parte din primul lot, cuprinzând 10.574 (729 ofițeri și 9.845 grade inferioare) prizonieri de război români eliberați de Bulgaria, în baza Convenției privind obligația reciprocă de repatriere a prizonierilor de război, semnată la 23 martie 1918.

Declarație.

Subsemnatul, Maior Niculescu I. Ioan, asupra
notului № 2 din ord. № 5300 din 5.V. 1919, al M.C. General,
cîta adînturii aliniate a, declar următoarele:
La 14 August 1916 - la 21 August 1916, am comandat
regimentul 10^{-a} din Bat. 3/34 cu gradul de căpitan.
Comandantul Bat. 3/34, a fost Căpitan Popescu Gh.
Comandant al Reg. 34 Constanța a fost Lt. Col. Ionescu-Dobrogeanu.
Comandantul Brigăzii 29. Colonel Rașcanu Const.
Comandantul Diviziei 15. Lt. General Grigorescu Irimia.
Comandantul Corpului V Armată Lt. General Georgescu.
În tot timpul acesta am fost ca rezervă generată
a armatei la Cocioc. -

Dela 21 August la 24 August, tot cu aceste comanda
am trecut în trupele Capului de pod Turtucaia
pînă la 24 August 1916, cînd am fost capturat
de trupele Germano-Bulgare. -

În captivitate am avut ca ofi. erorhici în
lagăre pe căpitanul Popescu Gh. Lt. Col. Ionescu
Dobrogeanu, Colonel Rașcanu Const și Col. Măriaș.

Aceasta este declarația mea.

Maior Ion Niculescu

3. Participarea la luptele din raionul Atachi

Odată revenit în țară, după ce este verificat de o comisie asupra
comportamentului pe timpul luptelor de la Turtucaia și din perioada
captivității, este avansat la gradul de maior, retroactiv începînd cu 1 aprilie
1917 și este promovat în funcția de comandant al Batalionului 1 din
Regimentul 34 Infanterie „Constanța”.

Acest regiment era dislocat în Basarabia, fiind comandat de
colonelul Petrescu Ion și făcea parte din Brigada 17 Infanterie, comandată
de generalul Stan Poetaș.

În perioada august - noiembrie 1918, batalionul comandat de
maiorul Niculescu Ion s-a aflat dislocat în orașul Soroca și, deoarece au

lipsit incidentele pe frontieră, a desfășurat activități pentru amenajarea cantonamentului și continuarea instrucției trupei conform programului stabilit de regiment.

După declararea mobilizării, generalul Stan Poetaș, ordonă realizarea următorului dispozitiv pentru apărarea Nistrului:

- Regimentul 5 Roșiori – de la Atachi, exclusiv, până la Căsăuții, inclusiv;
- Regimentul 10 Roșiori – de la Căsăuții, exclusiv, până la Vadul Roșcov, inclusiv;
- Trupele de grăniceri și plutoanele de cavalerie de pe linia Nistrului vor forma linia de supraveghere, iar plutoanele și secțiile de mitralieră de la Iarva și Cuhurești, vor forma linia a II-a;
- Rezerva subsectorului brigăzii era formată din Batalioanele 1 și 2 / Regimentul 34 Infanterie, fiind dispuse la Soroca.⁴

La 8 decembrie 1918, în condițiile amplificării prezenței trupelor bolșevice pe malul stâng al Nistrului, comandantul Diviziei 9 Infanterie, generalul Alexandru Anastasiu, ordonă constituirea Detașamentului „*Atachi (Moghilev)*”, constituit din:

- Batalionul 1/ Regimentul 34 Infanterie - comandat de maiorul Ion Niculescu, dispus la Atachi;
- Batalionul 2 / Regimentul 34 Infanterie - comandat de maiorul Popea, dispus la Calarașofca;
- Batalionul 1 / Regimentul 35 Infanterie - comandat de maiorul Antonescu, dispus în Volocineț;
- Bateria 3 / Regimentul 13 Artilerie, dispusă la Sanca;
- Bateria 6 Artilerie / Regimentul 13 artilerie - dispusă la Brinceni.
- Acțiunile detașamentului erau sprijinite de un escadron / Regimentul 5 Roșiori, comandat de maiorul Vernescu, dispus la Arionești.
- Comandant al detașamentului era generalul Stan Poetaș.⁵

Începând cu 12 decembrie 1918, punctul de comandă al Detașamentului „*Atachi (Moghilev)*” se va instala în Atachi.

Maiorul Niculescu Ion se va remarca prin tactul cu care a acționat pentru instruirea subordonaților și instaurarea unei discipline ferme. A reprimat cu severitate abaterile de la datorie comise de trei ofițeri din batalion.

Aproape în fiecare zi, maiorul Ion Niculescu, al cărui batalion avea în responsabilitate zona Atachi, discuta în cabinetul generalului Stan Poetaș,

⁴Costin Scurtu, Remus Macovei, *Regimentul 34 Infanterie, de la Constanța la Kandahar*, Ed. CNAPM SA, Constanța, 2007, p. 92-93.

⁵AMN, Fond 3831, MCG, inventar s – 125 / 17.11.1972, nr. crt. 2663, p. 12.

diferite variante de acțiune pentru contracararea unor posibile variante de acțiune ale bolșevicilor, deduse din informațiile primite de la agenții de peste Nistru sau de la posturile de observare.

Generalul Stan Poetaș, însoțit de maiorul Niculescu Ion, își petrecea marea majoritatea timpului pe front, încurajând soldații „*spunându-le să nu aibă teamă de cei de peste Nistru.*”⁶ Observau mișcările de trupe bolșevice pe malul stâng al Nistrului, ordonând luarea unor măsuri operative pentru combaterea acestora.

Pe timpurile cele mai rele, mergeau de la post la post, dând soldaților indicații precise privind îndeplinirea misiunilor și atrăgeau atenția acestora asupra raportării imediate a tuturor datelor descoperite la inamic.

În ziua de 23 decembrie 1918, maiorul Ion Niculescu arată că, urmare a tragerilor intense executate de bolșevici, trupa a fost scoasă pe locurile stabilite din timp, iar pe „*generalul Stan Poetaș l-am găsit cu carabina în mână în mijlocul a 5 soldați.*”⁷ Alarma s-a dovedit a fi falsă.

La 5 ianuarie 1919, comandantul Brigăzii 17 Infanterie, emite ordinul de luptă nr.82, în calitate sa de comandant al Detașamentului „*Atachi Moghilev*”. Va fi ultimul ordin de luptă emis de generalul Stan Poetaș.

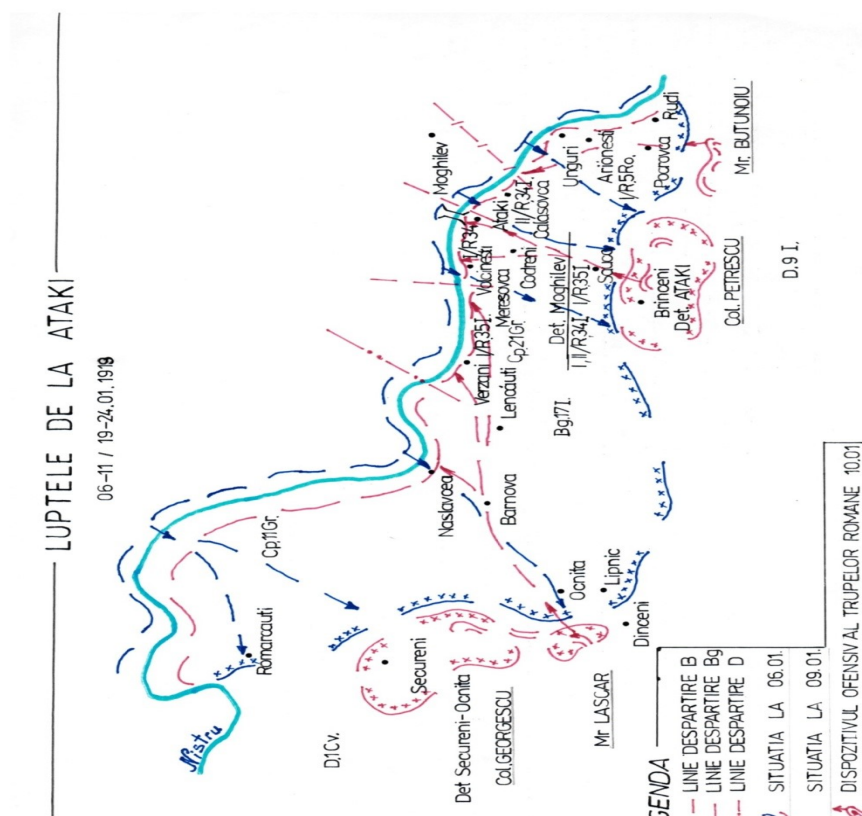
Conform acestui ordin, Batalionului 1 din Regimentul 34 infanterie „*Constanța*”, comandat de maiorul Niculescu Ion, ocupă sectorul cuprins între intersecția satului Calarașofca cu orașul Atachi și gara Volocineț, exclusiv, legându-se la dreapta cu Batalionul II / Regimentul 34 Infanterie „*Constanța*”, iar la stânga cu Batalionul I / regimentul 35 Infanterie. Batalionul maiorului Niculescu Ion avea în responsabilitate și paza specială a podului de Cale Ferată Atachi – Moghilev.

În ziua de 6 ianuarie 1919, maiorul Niculescu Ion este învoit 2 zile, de către comandantul Regimentului 34 Infanterie „*Constanța*”, deplasându-se la Soroca.

La aflarea veștilor despre declanșarea atacului bolșevic, în noaptea de 6 / 7 ianuarie 1919, maiorul Niculescu Ion, va părăsi Soroca deplasându-se cu o căruță spre zona sa de responsabilitate de la Atachi. La 8 ianuarie 1919, va ajunge la Brinceni, unde se retrăsese batalionul său.

⁶Lavinica Iacob, *Considerații privind viața generalului Stan poetaș*, ed. Academiei de Înalte Studii Militare, București, 2003, p. 145.

⁷*Ibidem.*



Bandele de bolșevici, în colaborare cu răsculați civili din zonă, cuceriseră localitățile Arionești, Ungri, Calarașovca, Ocnita, Atachi, Volocineț și Merișofca.

În perioada 9 - 11 ianuarie 1919, trupele din subordinea colonelului Petrescu Ion, care luase comanda Detașamentului „Atachi (Moghilev)”, imediat după asasinarea generalului Stan Poetaș, au reușit, în colaborare cu Detașamentul „Secureni – Ocnita”, comandat de colonelul Georgescu Nicolae, comandantul Regimentului 40 Infanterie „Călugăreni”, să elibereze localitățile: Naslavcea, Bârnova, Vereșani, Mereșofca, Volocineț, Atachi Calarașofca, Ungri și Arionești.

Conform aprecierilor șefilor săi, Maiorul Niculescu Ion „conduce prea bine” acțiunile batalionului său, care a avut o contribuție deosebită la eliberarea orașului Atachi, la 11 ianuarie 1919.

Acțiunea trupelor române s-a executat conform ordinului comandantului Corpul 5 Armată, nr. 34 din 9 ianuarie 1919: „Bandele cu care luptăm nefiind considerate ca trupe regulate, nu se bucură de legile

*care se aplică în război trupelor regulate, ci vor fi fără milă și complet exterminate. Contra populației care a făcut cauză comună cu bandele, atacând cu focuri trupele noastre, se va proceda cu ultima energie și extremă severitate. Nu se vor cruța satele rusești de pe malul opus pe unde s-a efectuat trecerea bandelor.”*⁸ În seara aceleiași zile, prin ordinul nr.51, comandantul Diviziei 9 Infanterie, transmite că „Domnul Comandant al Corpului 5 Armată,⁹ nu vrea să audă de prizonieri sau de retragere a bolșevicilor peste Nistru, ci de distrugere completă.”¹⁰

Pe timpul represaliilor militarii români au acționat fără milă, având în vedere tratamentul bestial pe care bolșevicii, dar și răsculații din zona Atachi – Hotin, l-au aplicat prizonierilor români - scoaterea ochilor, tăierea limbii, spânzurarea de stâlpii sau pomii de pe marginea drumurilor, tăierea mânilor și picioarelor, ciopârțirea trupurilor cu topoare sau securi.

După înfrângerea rebeliunii din zona Atachi – Hotin, trupele române vor restabili ordinea, vor confisca armele și muniția rămasă la populația din zonă, vor identifica localnicii care s-au alăturat bolșevicilor, stabilind în fiecare caz vinovăția acestora.

Maiorul Niculescu Ion, cu ajutorul a doi tineri de 16 – 17 ani, din Calarașofca, va identifica trei indivizi vinovați de asasinarea generalului Stan Poetaș: Ștefan Placside, Nichita Ștefan Placside și Iancu Băjenaru care erau fugiți în Ucraina.

Deoarece cei fugiți peste Nistrul, erau într-o situație foarte dificilă, fiind în pericol să moară de foame, marea lor majoritate se vor întoarce acasă, având în vedere faptul că generalul Alexandru Atanasiu, comandantul Diviziei 9 Infanterie, la rugămințile soțiilor fugarilor, a promis că îi va ierta pe cei care au participat la răscoală. O comisie format din trei ofițeri verifica și primea zilnic un lot de 100 de personae refugiate în Ucraina. În al treilea lot se aflau și Ștefan Placside, Nichita Ștefan Placside și Iancu Băjenaru. Maiorul Ion Niculescu a luat măsuri pentru reținerea acestora, punerea lor în lanțuri și trimiterea la Bălți, pentru a fi judecați.¹¹

⁸AMR – RIJO 1,crt.978, Jurnalul de operații al Brigăzii 17 Infanterie, 1918, Copie după Jurnalul de Operații al Brigăzii 17 Infanterie, p.3.

⁹Corpul 5 Armată a fost înființat la 9 noiembrie 1918, conform Instrucțiunilor secrete privind mobilizarea armatei pe timpul ocupației Munteniei și Olteniei de către Puterile Centrale, emise de către Marele Cartier General. Acesta avea în componență Diviziile 9 și 10 Infanterie, având în responsabilitate teritoriul Basarabiei. Comanda Corpului 5 Armată aparținea generalului Ion Pătrașcu.

¹⁰*Ibidem*, p. 235.

¹¹Lavinica Ioacob, *op. cit.*, pag.146.

Procesul acestor asasini a durat 20 de zile, acuzații bucurându-se de toate drepturile de apărare. Curtea Marțială a Diviziei 9 Infanterie, îi va condamna pe asasini la moarte. Întrucâtcererea lor de grație a fost respinsă, s-a trecut la aplicarea sentinței judecătorești.

Autoritățile, pentru a da un exemplu, au hotărât ca execuția să fie publică, să se desfășoare pe câmpul de lângă Cimitirul evereiesc din Bălți, în prezența a peste 2.000 de oameni.

Căpitanul Gheorghe Eminescu, participant la această execuție, descrie astfel desfășurarea evenimentului: „*După citirea sentinței de către locotenentul Liviu Coman, comisar regal, unul singur dintre cei patru condamnați a cerut, în rusește: „Scumpi ofițeri, iertați-ne! Au căzut secerăți din prima salvă. Cadavrele au fost așezate pe patru brancarde, un preot a făcut slujba religioasă, apoi au fost aruncați într-o groapă comună, pe care s-a așezat a doua zi o cruce, pe care era scris - Asasinii generalului Stan Poetaș.*”¹²

Comandantul Regimentului 34 Infanterie „Constanța”, colonelul Ion Petrescu, apreciind bravura cu care maiorul Niculescu Ion și-a condus batalionul în timpul luptelor cu bolșevicii, îl va propune la decorarea cu Ordinul „**Steaua României**”.

**FROM TURTUCAIA TO ATAKI. BATTLE EXPERIENCES OF
CAPTAIN NICULESCU ION FROM THE 34-TH INFANTRY
REGIMENT „CONSTANTA”**

-abstract-

Keywords: fight, prisonership, Bulgarians, concentration camps, bolshevics, heroism.

Captain Niculescu Ion started his 1916-1919 campaign in the Turtucaia battle. After two long days he became a prisoner. During August 25-th 1916- July1-st, 1918 he spent his time in various concentration camps in Bulgaria, having a high level and dignity behavior. Starting with August 1918 he'll be again integrated in the 34-th Infantry Regiment “*Constanta*” taking part in the Guard actions of the border to the Dniester. He is well remarked after the actions against the Atachi riot.

¹²Iulian Negrilă, Gheorghe Eminescu: *Cum a fost asasinat generalul Stan Poetaș. Un manuscris inedit*, Arhivele Statului Iași, Fondul Al. Husar, Documentul nr.174, fila 8.